

El Baix Penadès

Setmanari autonomista

SURT ELS DISSAPTES

Preus de subscripció

VENDRELL, trimestre.	1' Ptas.
FORA, id.	1'25 »
EXTRANGER, id.	2' »

Número corrent, 10 céntims. Atrassat, 20 id.

Redacció y Administració

Carrer del Teatre, núm. 18.

Anuncis, reclams y remittits, á preus convencionals

No s'admeten escrits sense firma

NO'S TORNAN ELS ORIGINALS

BON CAFÉ

Las familias que vulguin gastar bon café han de comprar el que's torra, dia per altre, per lo nou sistema de aroma concentrat, en la Gran Drogueria de

PAU NIN

de aquesta vila, situada en la Plassa Nova, cantonada al carrer del Teatre. Preu, 2 pessetas lliura.

Sucursal del
Gran Tostadero de Café

CUPINAMBA

de aroma concentrado.
CON REAL PRIVILEGIO

Representant en Vendrell

Josepha Gasull, Vda. de S. Magriñá

Carrer de Jaume Ramon, núm. 1, panaderia.

Timbres elèctrics

pera dar avis á menjadors, cuynas, dormitoris, etc.

Ressotrs especials per ventallas de botiga

Ho instala á preus econòmichs, assegurant son perfecte funcionament, lo cerraller d'aquesta vila

PAU SOCIAS (a) TRAUS

Venda d' una propietat

plantada de vinya, olivers y camps, de 7 jornals de tinguda, en la qual hi ha una casa ab habitacions, celler cup y premsa de ferro, situada en el terme de Arbós, á un kilometre de la estació de dita vila.

Pera informes, **D. Joseph Ferret**, carrer Major, número 32, devant de las Quatre Fonts.

Per 800 duros se ven la casa n.º 1 de la Barceloneta Alta. Aygua, gas y lliure de cens. Propia pera familia acomodada.

Per 800 duros se ven la n.º 28 del carrer de Santa Agna. Aygua, cup, celler y lliure de cens. Molt apropiat pera tenda ó pera agricultor.

Se cediran á pagar á llarch plasso, mitjansant hipoteca del preu á interés del 4 per 100.—Informaran á la administració de aquest setmanari

Habaneras

Mentres Catalunya celebra avuy á Barcelona la festa, gran y feconda, de la Solidaritat Catalana, la República de Cuba, rublerta de joya, satisfeta del camí recorregut en sa vida de independència, atrona els espays ab músicas y canonadas y totas a s manifestacions lícitas d' una diada, més que popular, nacional.

¡Com passa'l temps!

Sembla qu'era ahir que per encàrrech de *La Renaixensa* de Barcelona, descrivia las festas inaugurals de la independència de Cuba, y justament avuy, després de complert el primer periode presidencial,

torna el venerable ex-mestre d'estudi, Don Tomás Estrada Palma, á jurar de nou el càrrech pera'l que ha sigut reelegit.

Els que en la política cubana som simples espectadors, indiferents á las mesquinesas é intrigas dels partits locals, contemplém ab satisfactoria y deliciosa confiança la exaltació d'aquest auster patriici á la primera magistratura de Cuba.

La seva labor fins are ha sigut próspera y honorada, impulsada per un elevat patriotisme y bons desitjos d'acert; tenint que lluytar ab las cruasas é impuresas que forman part del lastre de tota nova creació en las transformacions socials, no exentas de falsas reputacions que vivian y s'excudavan á l'ombra de la patrioteria en boga.

L'Isla de Cuba ha suferit una trascendentalíssima innovació en totas las esferas de la humana activitat, extenent ferrocarrils, implantant novas industrias y cultius, fomentant la riquesa agrícola de manera prodigiosa, afirmant la propietat, robustint los drets individuals y sobre tot, y més que tot; se han operat duas supremas solucions que constitueixen dos veraders miracles.

No es la primera vegada que las apunto, pero las cosas bonas convé repetir las sovint.

La una perteneix á un ordre de cosas que'n podriam dir humanitari, ja que afectava á totas las colectivitats europeas que tenian contacte ab aquest port especialment. Me refereixo á la extinció absoluta, positiva, indubtable, del terrible vómit negre, que si fos possible sumar el nombre de victimas que inmolá causaria horror veurer la xifra total.

L'altre extrém, que també es miraculós, se refereix á la realitat viventa, á aquesta hermosa cordialitat entre cubans y espanyols qu'és un admirable poema. La passió y l'odi s'han trocat, pera gloria de tots, en amor fraternal, en consideració mútua, tan sentida com digna. Pera apreciar aquest suprem benefici es menester haver residit aquí durant la guerra y comparar actualment.

Possible es que la intervenció americana desviés, modificantlos, entre 'ls dos combatents, els sentiments en cada banda; pero sens dupte, la gran part d'aquestas corrents que fruim son degudas á la incessant política d'atracció que ha sapigut informar en tots els seus actes la caballerositat y patriotisme seré de Estrada Palma.

La Habana, especialment, ha millorat d'una manera indible. Es avuy potser, sense exageració, unade las ciutats més netas, més higiénicas y més bonicas del mon; si's té en compte el gran moviment mercantil que tanca.

La població casi ha duplicat. Si avuy se fes un cens rigurós, acusaria més de 400.000 ánimas. La febre edificadora es portentosa: no's troba un mestre de casas sense feyna. De Catalunya solsament ha vingut una verdadera ratxa de paletas y artistas; els materials de construcció han duplicat el seu cost, y aixís y tot, per tots els redós de l'Habana sols se contemplan entenas y embestidas per tots els indrets. Una carretada d'arena costa vint duros. ¡Quí pogués tenir á má la platja de Sant Salvador!

Al Ajuntament hi há més de 6.000 demandas de permisos per edificar, y si surtim de la capital trobarém veraderas ciutats en l'interior que han surgit poch menys que espontaniament.

La Herradura, Chaparra, Ceballos y altrás, en menys d'un any han sigut delineadas y edificadas. A Nipe, al redós d'aquesta gran bahía, s'hi forma una urbe que amenaça ab eclipsar á la Habana dintre poch temps. L'impuls que rep aquesta corrent modificadora es d'una trascendencia colossal. Hi ha verdadera congestió de capitals que contrasta ab una anèmia tangible de brassos.

¿Es aixó un bé? ¿Es aixó un mal?

Pera 'ls que sols miran la febre de trasbals, es una admirable riquesa. El que viu fora de l'Isla y llegeix els diaris locals sentirá enveja.

Pero si aném á inspeccionar els registres de la propietat, sufrirém un desencant. Els que estimém de veras aquest país, veyém ab fonda pena y amargura com heretats, hisendas, fincas extensissimas, porcions de terra de mils y mils lleguas van passant de dia en dia á mans d'extrangers. *La terra juig de las mans dels cubans*, y aquest sintoma es un pronóstich fatal pera épocas no molt llunyanas.

Si Cuba pot assolir la seva administració ab honradesa y sense inquietuts; si la Justicia se conserva

pura, la seguretat personal respectada, las erogacions públiques justas, el funcionament nacional perfecte, es d'esperansar que la independència perduri y's dilati; mes si falla alguna de las pessas de la complicada màquina nacional, els veraders amos de la terra cubana gravitaran indefectiblement, y ab decissió, cap a la banda del anexionisme; cumplintse aixís la sentència oculta del ONCLE SAM.

Deu vulgui que may se compleixi aquest destí!

J. AIXALÀ.

Habana, Maig de 1906.

La llevó va germinant

La llevó d'autonomia sembrada a Barcelona ab l'acte hermós del Homenatge de Solidaritat Catalana, va germinant, per de prompte, en las regions germanes de Catalunya. A aquesta ha seguit Mallorca y Menorca, hont se traslladaren el batallador y popular diputat a Corts per Valencia senyor Soriano y l'regidor del Ajuntament de Palma de Mallorca senyor Martí, els quals han fet en las Balears una bona y profitosa campanya republicana y autonomista.

De Mallorca han passat a Valencia, quina entrada a la capital pot calificar-se de triomfal, puig la immensa multitud que ls anà a rebre esclatà en entusiastes vitors y aplaudiments, organitzant-se tot seguit una grandiosa manifestació que acompanyà als senyors Soriano y Martí al Casino Radical.

Desde els balcons del mateix dirigiren la paraula al poble el senyor Martí, que parlà en nom de las Balears y l'senyor Soriano, qui va prometre sembrar arreu las ideas autonomistas, fent un elogi de la solidaritat catalana; qual esperit ha de despertar totas las regions y enfonsar el centralisme.

Hi havia anunciat un mitin a fi d'explicar als valencians l'alcanç y significació de la Solidaritat regional iniciada a Barcelona; pero se ha allargat per demà diumenge, a las onze del matí, pera que hi pugui concurrer la comissió catalana; havent sigut convidats els senyors Rusiñol, Salvatella, Roca y Roca y Carner.

L'acte resultarà grandios, puig se creu que hi assistiran de 8 a 10.000 adherits.

Esperem bons fruits d'aquesta campanya desvetlladora del sentiment autonomista de Valencia.

Retalls

De Jorcutut:

»Sota una carroça dels temps de l'avior ha esclatat una bomba en ple sigle xx. Els descobriments de la ciencia utilitzats pera fer mal contra les evocacions del passat utilitzades pera enllubernar!... Qu'es trist tot això! Tan trist com instructiu! Hi ha hagut morts y ferits, molts morts y ferits. No tants com a Courrières y a les planes de la Mandchuria, pero s'ha vessat molta sang. Ningú té dret a vessar-ne. Per això nosaltres també protestem. Nosaltres qui neguem el dret de vessar-ne a tothom, inclòs a la llei, inclòs a la justícia, neguem també aquest dret a l'autor o autors del fet. Si en quines sien les idees, les intencions, el fatalisme que hagin armat el braç de l'home, l'acte brutal es un acte indigne. No, no hi ha dret a fer-ho així.

Feta la protesta, vindrien a tom algunes reflexions instructives. Bodes reials, carrocs, prínceps, Morel, Romanones, alegria... tragedia, y un poble inconscient qui perd la serenitat, vol linchar a un innocent y continua divertintse; toros... panem et circensis... Puede el baile continuar... Que's trist tot això! Ens manca serenitat pera fer les reflexions que se'n dedueixen. Tal volta ni hi hauria prou serenitat pera escoltarles.

Callem, donchs, per ara, y protestem. Protestem de que una vegada més, en ple sigle xx, hi hagi hagut qui's cregués ab dret de segar vides humanes.»

De El Poble Català:

«Llegint la carta de Nakers me semblava veure aquella escena del tercer acte d'Ernani, quan el rei Carles demana al duc de Silva el bandejat protagonista del drama, que ha cercat refugi en el castell del duc. Posat aquest en el dilema d'entregar al refugiat o perdre la vida, ofereix la seva testa en comptes de la del perseguit per la justícia del rei.

La visió del poeta ha reviscut en la realitat dels nostres dies. Si l'duc de Silva del drama ofereix la seva vida pera salvar la del rival que li ha demanat refugi, ab tot y saber que li roba l'amor de la seva estimada, en Nakers compromet la seva llibertat y qui sab si fins la seva existència, pera salvar la del home que li demana hospitalitat, confesant-se autor d'un delicté que l'vell periodista ha condemnat sempre.

En Nakers no es de la seva época. Es l'últim representant, ab totes les seves virtuts y els seus defectes, de la vella ànima heroica castellana. Podrem no acceptar els seus romanticismes, podrem combatre les seves concepcions dogmàtiques, absolutes. Mes entre mig dels viadors polítics de l'hora present, de les febleses y cobardies dels que van tant sols a la satisfacció de llurs conveniencies personals, l'home de caràcter que sacrifica la pau y el repós de la seva vida a lo que creu, equivocadament o no, un deber de conciencia, mereix el respecte de totes les ànimes senceres.»

En Pere Aldavert

Fa algunas setmanes, quan donarem compte d'haver rebut dos llibres del senyor Aldavert, *Feyna vella* y *A la taleya*, pensarem dedicar als mateixos una més extensa sentada qu'una senzilla gazetilla de compliment; pero passavan dies y la promesa que'ns ferem temiam portarla a compliment per por de que, essent tan gran y sincera la amistat que'ns uneix ab el senyor Aldavert y tant l'apreci que li portem, nostre judici laudatori ens resultés, o pogués semblar, ditirambich y dictat per la benevolensa de nostre apassionament envers un escriptor de tanta valua.

Y veus aquí que aquesta setmana, el mateix dia que rebíam altres dos llibres surtits de la ploma del senyor Aldavert, que son: *D'altres temps* y *Cantant y fent la meua*, llegirem en *El Di-luvio* de Barcelona, un article titulat, «Aldavert», y trobant en ell merescuts elogis que escrits per nosaltres haurian pogut semblar parcials, ens diguerem:—Aquí, que no pequem!—Y agafant las eslisoras, el retallarem, y avuy l'endressem a nostres llegidors y especialment als bons amichs que l'Aldavert té aquí al Vendrell, en la seguretat de que l'legiran ab agrado.

Diu aixís:

«Alejado desde hace algun tiempo del periodismo, donde tan envidiable reputación se conquistara, prosigue ahora su meritoria labor desde el libro don Pedro Aldavert, uno de los escritores que mas honran a Cataluña.

Las obras últimamente publicadas por el señor Aldavert llevan por título *Feyna vella*, *A la taleya*, *D'altres temps*, *Cantant y fent la meua*. Son colecciones de artículos hermosísimos, ya publicados unos cuando el señor Aldavert bregaba a diario valerosamente en *La Renaixensa*, ya de actualidad. No quiere esto decir que los primeros la hayan perdido; no; despiertan ahora el mismo interés que cuando por vez primera se dieron a luz y léense al presente como entonces con suma delectación.

Ningun escritor catalan aventaja, en lo pintoresco y atractivo, al señor Aldavert. En serio a ratos y a intervalos burlesco; ora con verdadera elevación de frase, ya apelando a giros vulgares, cautiva al que le lee; sus artículos, una vez principados, no pueden dejarse, se han de leer de un tirón. Y a este sobresaliente mérito que el señor Aldavert el que todos sus trabajos están pictóricos de ideas; de su lectura se obtienen no pocas enseñanzas. Lo que predomina en el señor Aldavert es el intelecto. Al revés de lo que sucede con la casi totalidad de los cultivadores del periodismo, completamente huecos de ideas, siempre resulta de gran provecho, no solo por cuanto dicen, que es mucho, sino tambien por lo que sugieren, las producciones de tan notable escritor catalan.

En el artículo que a manera de prólogo aparece al frente del volumen titulado *Feyna vella*, dice, entre otras cosas, el señor Aldavert: «Dels diferents tomos de feyna vella que penso publicar, aquest es el primer. Agafó ls escrits al vol, sense fer altra tria que la de separar los passats del tot de moda. Publicats tots després de las guerras colonials, deixant pera quan me vagui la publicació dels que, no havent perdut l'interés, sían una prova irrecusable de que no tothom badava a Catalunya, de que hi havia qui, fent cara a les persecucions dels Guberns y al encalabriment de la gent, se jugava l'demà d'ell y ls seus en una sola carta: en la carta del bon sentit y de la humanitat, mentres los demés jugavan ab las quaranta set altres. De cada cent profetas de la desfeta d'Espanya noranta nou son uns farsants, perque no sols no la profetisaren, sino que la empenyeren perque arribés més depressa. Ja's veurà qui eran ells y qui jo'l dia que publiquí'l tomo sobre las guerras.»

Efectivamente, correspondió al señor Aldavert la gloria de haber, al propio tiempo que el venerable Pi y Margall, previsto el desastre colonial de España. En esfera más modesta que el patriarca del federalismo español, desde las páginas de *La Renaixensa* hizo el señor Aldavert una campaña que bastaría para enaltecer su nombre. En aquel azaroso periodo de las guerras coloniales desdeñó el señor Aldavert la popularidad callejera, que a tantos hizo incurrir en tremendos errores; desafió las iras de los menguados gobernantes empeñados en una loca empresa; arrostró sereno los mayores peligros. Su alma, bien templada y generosa, lo pospuso todo a las exigencias de la justicia y de la verdad.

Si, aixís fou. En Pi y Margall desde *El Nuevo Régimen*, y l'Aldavert desde *La Renaixensa*, en aquell ambient de patrioteria, foren els únics que hi veieren clar, predicant la veritat; y el venerable Pi y Margall se vegé befat y escarnit, y l'Aldavert perseguit y encausat, ab *La Renaixensa* sospesa, desterrada de Barcelona. Llavors vingué a nostra vila a continuar la publicació de son estimat diari, en la mateixa impremta hont se tira nostre setmanari, que nostres amichs els germans Ramon posaren incondicionalment a sa disposició, y aquí, durant set mesos, continuà l'Aldavert la seva campanya moralisadora, de veritat.

Moltas més cosas podríam dir d'ell, pero temem ofendre la seva modestia, qu'es tan gran com el seu talent.

PAU XENA.

El Gobernador y la Diputació

En l'extracte que *La Justicia* de Tarragona publica de la darrera sessió que ha celebrat la Diputació provincial, hi trobem lo següent:

«Se da cuenta de una comunicación del Gobernador civil de la provincia en la que hace presente a la corporación se abstenga de inmiscuirse en asuntos políticos como lo hizo al adherirse al movimiento de Solidaridad Catalana. El señor Folch, dice que no

puede consentirse que el Gobernador censure á la corporación por un acto de que no tenía más objeto que el hacer constar las simpatías de la Diputación hacia aquel movimiento para agasajar como se merecían á los diputados y senadores que combatieron la ley de jurisdicciones que el califica de inícuca. (Al pedir la palabra en catalán el señor Folch el señor presidente le ruega que use el lenguaje oficial, accediendo aquel.)

En iguales términos se expresan los señores Olesa y Albafull que califican la comunicació del gobernador de extemporánea, y que además envuelve una censura para la Diputación y que esta no debe tolerarlo; el señor Olesa presenta una proposición que dice, «que no sujetándose la comunicació del gobernador á la ley provincial, la Diputación no puede aceptar dicha comunicació.» es aceptada por unanimidad.

Després el propi periódich, comentant lo succehit, diu.

«En la sesión celebrada anteayer por la Diputación provincial, la Corporación en pleno, sin un solo voto en contra, dió una lección de P. P. y W. á nuestro flamante gobernador, lección que entraña un voto de censura con todas las campanillas, y precisamente en un asunto en que D. Benito creyó dar un rapapolvo á los diputados que tomaron el acuerdo de felicitar á los representantes en Cortes que combatieron la famosa ley de jurisdicciones.

Cuidado que acordar no atender una comunicació del gobernador civil de la provincia por no sujetarse á las disposiciones de la ley provincial, es lo mismo que decirle á toda una autoridad, que no sirve para desempeñar el cargo que ocupa.

Pero lo grave del caso es el abandono en que dejaron al señor Francia sus correligionarios, porque hemos de creer que los señores Guasch, Tell y Roig, son correligionarios de don Benito.

Ahora sí que viene como miel sobre hojuelas aquel adagio de «¿Que amigos tienes Benito!»

Y á continuació, inserta unas aclaraciones del propi senyor governador, que va rebreer acompañadas d'un B. L. M. suplicant la seva inserció, en las quals, tot sincerantse, ve á dir alló de, *donde digo digo, no digo digo, que digo Diego.*

Se veu que á D. Benito no se li sentía gayre bé el rapapolvo de la Diputació.

Ajuntament

Sessió del dia 7. Presidida per lo senyor Alcalde D. Pau Socias donà principi á las nou, llegintse l'acta de la anterior, que fou aprobada.

L' Ajuntament quedá enterat d' una comunicació del Rvnt Sr. Económico convidantlo á las funciones religiosas del dia de Corpus.

El Sr. Berènguer demana que s' fassin regar els arbres del torrent.

Y no haventhi més assumptos s' aixecá la sessió

CRONICA

La diada de la Pasqua Granada se vegé favorecida per un temps rialler, espléndit y estiuhench, y ab tot, el mercat d' aquell dia estigué bastant dinamit, com sol succehir cada any en els de las duas Pasquas, per esser festes de familia, en las que la gent no está per anar á fora poble.

El senyor Alcalde D. Pau Socias ha rebut la cantitat de 43 pessetas dels senyors D. Miquel Costa, D. Joseph Aleu y D. Pere Simó, organísadors del ball de rams que se celebrá el dia de Pasqua en el Centre Industrial, quina cantitat, que es el remanent de la liquidació de gastos d' aquella festa, ha sigut donada pera que s' esmersi en almoynas als pobres.

El senyor Alcalde ha disposat la adquisició de 86 pans de dos rals, que serán repartits als pobres á la Casa de la Vila el dia de Corpus al matí.

Es digne de lloansa el filantrópich acort dels senyors Costa, Aleu y Simó.

El diumenge de Pasqua al matí l' «Orfeo Vendrellench» celebrá en el Casino Circo el concert anunciat en obsequi dels seus socis protectors, en el que cantá per primera vegada, entre altres composicions de son repertori, algunas de las premiadas en la Festa de la Música Catalana del any passat, que foren el recull de cançons populars del mestre Pecaminés *Lo soldat y la donzella* y *Fum, fum, fum*, bellament executadas per la secció de senyoretas, y *Lo Mestre*, per las tres seccions, que agradaren molt y foren forsa aplaudidas, com també *Als petits estudiants*, composicioneta pera noys, de la que n' es autora la senyoreta Narcisa Fríxa, d'un cayent popular que enamora, quina part de solo fraseja molt bé y digné ab forsa gust y afinació el nen Salvador Gual, que fou molt aplaudit y obligat á repetir la cansoneta.

La concurrencia, que no era molt nombrosa, surti forsa complascuda de tan agradable festa.

El ball de rams celebrat el dia de Pasqua en el Centre Industrial, se vegé extraordinariament concorregut, regnant tota la nit la animació inherent en aquesta classe de diversions.

La subasta de la toya puja fins á 111 pessetas.

Com dihem en altre solt, el producte sobrant del ball ha sigut entregat per sos organísadors al senyor Alcalde pera que sia repartit als pobres.

El *Diario de Tarragona*, en son número del dia 7 del corrent, se plany del calvari que sufriren en aquell Institut de segona ensenyansa el dia avans els alumnes de sisé any de batxillerat que haventlo cursat en nostra vila, tingueren que anar á provar sa suficiencia á aquell centre docent.

Es de planyer que las discordias internas allí surgidas, se exteriorisin, majorment quan crean un estat especial d' animo als qui han de ser examinats.

Res dirém avuy del resultat obtingut en els citats examen per nostres convehins, ab tol y haver sigut molt satisfactori; ho farém tan aviat com hagin realizat els examens els restants de batxiller y magisteri, que ls tenen senyalats pera l' pròxim dilluns.

Rebin professors y alumnes nostra més coral enhorabona per lo primer triomf obtingut.

Organisada per la Academia de Sociología de Barcelona, se ha celebrat aquesta nit passada en el Teatre Romea, una funció á benefici de las víctimas del atentat de Madrid, representantse per la companyia de dit teatre el drama de nostre company Ramon Ramon *L'impenitent* y la comedia en un acte d'en Capdevila *Per massa bo*.

En la impossibilitat de trobar altra música, puig com diguerem en nostre últim número la banda del regiment de Luchana comunicá á última hora la impossibilitat de poguer venir, en el Casino Circo tingueren de desistir de la celebració del ball de Pasqua, lo que contraria de bó de bó al jovent.

Demá al vespre la societat coral «La Lira» obsequiará ab una serenata á son consoci y corista Joan Borrell ab motiu d' haver contret matrimoni ab Esperansa Miró, el dijous d' aquesta setmana.

Desitjém als nous esposos moltes felicitats en son nou estat.

Diumenge y dilluns de Pasqua se celebraren á Barcelona duas festas musicals, catalanesas á tot serho, que honran al poble que las celebra. La del diumenge fou la colocació d' una lápida recordatoria á la casa ahont morí l' insigne músich-poeta En Joseph Anselm Clavé, qui acte revestí l' caràcter de homenatge, al que hi concorregueren infinitat de Associacions, especialment societats corals, ab sas banderas y estandarts, entre quins s' hi contava el de «La Lira», de nostra vila, junt ab una representació.

Després del homenatge que dedicaren al fundador de las societats corals al peu de son monument, fou colocada en cada un dels estandarts que hi concorregueren, la medalla conmemorativa del acte encunyada expofés.

La festa celebrada el dillun fou la de la Música Catalana, que ja fa tres anys vé celebrant ab esplèn-

didesa l' «Orfeo Catalá», quina festa vé á ser els Jochs Florals de la Música, adjudicantse premis á composicions corals y á reculls de cançons populars, donant aixís camí y motiu á joves compositors de donarse a coneixer.

Que per molts anys pugui el benemerit «Orfeo Catalá» celebrar, pera l' enalltimet de la cultura popular de Catalunya, tan galana Festa.

Dijous comensá en els baixos de la Casa de la Vila la comprobació y contrastació dels pesos y mesuras de las tendas y botigas de nostra població.

Al cap-de-vall una contribució com qualsevol altra.

El pròxim dimecres dia 13, sortirà á Barcelona el primer número d' un nou setmanari satírich ilustrat que portará per títol *L' Hereu*, defensor de la autonomia regional. El nou setmanari publicarà cròniques donant compte del moviment autonomista de las regions valenciana, mallorquina y vasca, escritas en la llengua de cada respectiva regió.

Hem rebut un exemplar del xamós pas de comedia *Duetto*, de n' Manel Folch y Torres, que fou estrenat ab éxit en el Teatre Romea de Barcelona.

Remerciém á son autor la deferencia de remetrems un exemplar.

Secció Oficial

Funcions religiosas.

Demá diumenge acabarán las Quaranta Horas Tarde, á dos quarts de quatre, ensenyansa de la doctrina, á dos quarts de cinch exposició de S. D. M., á las cinch rosari, trisagi cantat, professó per l' interior de la iglesia, benedicció ab el Santíssim y reserva.

Dilluns comensará un tríduu en honor de Sant Antoni de Padua ab missa que s' dirá á las sis.

Dimecres, festa de Sant Antoni, á las deu ofici solemne, á càrrech de la Administració del Sant. Després del ofici se repartirà als pobres el pá de Sant Antoni.

Dijous, festivitat del SS Corpus. Las missas com el diumenge, y á las deu ofici solemne ab sermó, que dirá el Rvnt. J. Faura. A las sis de la tarde surtira la professó, que recorrerà l' curs de costúm, essent pendonista el Sr. Jutje D. Ramon Casaldueiro y cordonistas D. Placit Satorras y D. Pau Palau Calaf. En la missa de las set continuará practicantse el mes del Sagrat Cor.

Plassa Mercat.

Recaudació obtinguda en la Plassa Mercat desde l' dia 2 al 8 inclusiv del corrent mes de Juny: 68'70 pesetas.

Registre Civil.

Inscripcions verificadas desde l' dia 2 al 9 del corrent:

Naiements.—Homes, 0. Donas, 0

Defuncions.—Antonia Solé Fontana, de 89 anys

Matrimonis.—Joan Borrell Nin ab Esperansa Miró Navarro.

IMP. RAMON GERMANS Y NEBOT.—TEATRO, 18. VENDRELL.

Sastreria de Fran.º Guitart

Plassa Vella. — VENDRELL

En dit establiment hi han arribat tota classe de géneros per la present temporada d' istiu.

Trajes de fil, desde 15 á 40 Ptas.
Trajes de llana, tant en color com en negro desde 25 á 100 pessetas.

Assurtit de americanas de alpaca de tots preus

Preus limitadíssims. — Ventas al comptat

Cartilla práctica para la cría del
CONEJO DOMÉSTICO
por un agricultor del Panadés.
Preu, 2 rals, en la impremta de aquest periódich.

ANUNCIS

Dipòsit de Carburo de calci superior

Ventas al per major. - Preus reduhits

Guanos per sembrats y vinyas
Nitrat de Sosa. - Primeras Materias

Farinas, grans y despullas de tota classe

Joseph Vilanova

Carrer de Montserrat, 11 y 13. - VENDRELL

Fusteria y tallisteria de A. Güell

MURALLA 25, VENDRELL

Se construixen y recomponen eynas de boter, com son ciments, planas, mànechs d' aixà, etc.

Construcció de fusteria de tota classe
➤ PERA OBRAS ➤

Ferro-carrils de M. à Z. y A.

AGENCIA OFICIAL DE
Transports y Acarreus
DE
Aixelà y Gestí
(La més antiga re aquesta vila, fundada al any 1848.)

Participa á sos nombros y antichs parroquians que además del servey establert en combinació ab totas las Agencias terrestres y maritimas d' Espanya y extranger, ha creat un nou servey ràpit de recados y petits paquets desde domicili á domicili, en condicions molt favorables pera els seus parroquians.

VENDRELL Doctor Robert (Casas Novas), 24 y despatx de la Estació.

LLAUNERIA Y LAMPISTERIA
de
F. BADIA

AGRICULTORS: Si teniu necessitat de comprar màquines de ensulfatar y ensofrar, ne trobaréu dels millors sistemes tant del país com extrangeras, en aquest establiment.

Pessas de recambi de tota classe

Gomas de las mellors marcas. Prontitut y preus econòmichs en las reparacions y demés articles del ram.

VENDRELL

24 - Carrer Alt, número - 24
prop la plassa de Pi Margall

Sastreria de Gil Boxadós

VENDRELL

TEMPORADA DE ISTIU

Grans assortits en gèneros de llana, alpacas, drils, etz. pera la próxima temporada.

Variat y elegant assortit d'ermillas fantasia, alta novetat.

FABRICA DE GUANOS

Primeras materias per abonos

GUANOS ESPECIALES
pera vinyas y cereals

Anton Trillas

Carrer de Montserrat. - VENDRELL

Nova màquina pera ensofrar, sistema "Vives"
La Catalana

Sens rival en sas similars per la economia de sofre y de treball degut á sa presió y mecanisme sencill. Solides, elegancia y preu módich.

La no menos acreditada ensofradora VERMOREL

LA UNIVERSAL

Pulverisador per vinyas y arbres, ab premi y diploma de S. A. R. la Infanta Dª Isabel.

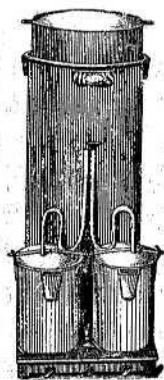
Pulverisadors VERMOREL

Aparatos automátichs sistema «Vives» sens válvulas ni aixetas, pera la producció del gas acetilé. Es el de més aceptació dels avuy coneeguts.

Carburo de calci de 30 á 45 céntims segons partida.

Lampisteria de Joseph Vives y Ramón

Dr. Robert, 6. - VENDRELL

Máquinas de cusir y de fer mitja

Venda, compra, cambi y arreglo de tota classe, marca y sistema

Salvador Torras

Mecànich establert desde l' any 1882

Venda de màquines

SINGER, WERTHEIM

y altres sistemes

DESDE 8 DUROS

VENDA DE MAQUINAS DE FER MITJA

dels modelos mes moderns

Desde 30 duros

VENDA A PLAS y SENS FIADOR

Aquesta casa proporciona treball á sos clients

Dirigirse: Carrer dels Banys Nous, núm. 16. - BARCELONA

NOTA. - El propi Sr. Torras passarà per aquesta vila proximament